

os dem, forelægge os dem til vor nærmere Overveielse og Afgjørelse; men det seer jeg klart, at, skulde der her være Tale om at anerkjende, at Dplysningerne om de Operationer, der ere foretagne ved Reservecapitalen, høre til dem, om hvilke vi ikke skulde bekynre os, saa vil dette være et efter min Mening overordentlig faerligt Præcedens, som derved vilde være givet. Jeg kunde i saa Henseende her anføre et andet Forhold, hvor jeg er fuldstændig overbevist om, at Alt er i saa god Orden, at der slet ikke er den allerfjerneste Anledning til at gjøre det til Gjenstand for, jeg vil ikke tale om Ansvar, men for Indstilling til Beslutning i en eller anden Retning, men hvor jeg siger: her gjælder det, at man skal dække Brønden til, før Bæret er faldet i den. Smedens saaledes det Hele gaaer i god Orden, skulle vi sørge for, at Offentlighedens Control kommer til at gjælde, saa ville vi derved forebygge, at hvad der først foregaaer under Skjul og Dække, lidt efter lidt vil kunne i Tidernes Løb indsnige sig og være fast. Jeg kan aldeles ikke forstaae, hvad der skulde være for Betænklichkeiten ved, ikke i det Dieblit saadanne Operationer foretages, at give fuldstændig Dplysning om disse Operationers Natur og om de særlige Omstændigheder, som derved komme i Betragtning, men naar efter, naar der er voret Græs over det Hele, saa at give en Forklaring. Her maa der efter min Overbeviisning være en Misforstaaelse tilstede; jeg seer ikke, at der kan være nogen Ulempe derved, idetmindste ikke nogen Ulempe, der paa nogenomhelst Maade kan være opimod den overordentlig store Nytte, som det kan have, at saadanne Dplysninger komme frem. Skulde der være et og andet Punkt — jeg forstaaer, som sagt, ikke, hvorledes det skulde være Tilfældet — med Hensyn til hvilket det selv naar efter, at Operationerne ere foretagne, endnu skulde kunne synes at være betænkeligt, at saadanne Dplysninger kom ud for Offentligheden, ja, saa er der jo Former, under hvilke de ville kunne tilflyde os, og det Former, som vi før ved en saadan Leilighed have lært at kjende. Jeg skal dog endnu tilføie, at i den Lov af Mai 1857, som ordnede Forholdet med Drefunds-fonden, var det

udtrykkelig foreffrevet, at Dplysning om alle de ved Drefunds-fonden foretagne Capitalomsætninger skulde meddeles offentlig, meddeles ved Regnskabet's Afslæggelse. Dette er et Punkt, hvor just en nærmere Forklaring i høieste Grad maa siges at være ikke blot ønskelig, men efter min Overbeviisning endog uafviselig nødvendig, og hvorved der dog i Reglen ikke kan være Tale om Afvigelse imellem Bevilling og Regnskab — ja, der er jo egentlig slet ikke nogen Bevilling her; hvorledes skulde der ogsaa være Bevilling til denne Art af Omsætninger? Det er jo Noget, der skeer udenfor alle Bevillinger, Noget, der skeer efter Finansministeriets bedste Dykke og Kjendskab til de Forhold, som maatte være tilstede. Forøvrigt er der jo særlig taar et Punkt, som man dog, forekommer det mig, maatte have fundet det nødvendigt at sige os et Par Ord om. Naar man nemlig vil see paa de høist tarvelige Dplysninger om Reservecapitalen, — de see virkelig høist tarvelige ud i Sammenligning med de Dplysninger, der tidligere have været givne i Statsregnskaberne om Kongeriget's Reservecapital ligesom ogsaa om Monarchiets, der jo forholdsvis var meget mindre betydelig — saa vil man finde, at der Pag. 17 under A. 3, hvor der gives en ganske kort summarisk Anførsel af den Afgang, som Reservecapitalen har haft i Aarets Løb, forekommer følgende Post: „Tab ved Omsætning af forskjellige Effecter 67,799 Rld. 67 f.“ Det er da altid Penge disse 67,799 Rld. 67 f.; det er ganske vist Bagateller, hvor der er Tale om alle disse Millioner, men dog Noget, vi gjerne kunde have nogen Grund til at ville have nærmere Dplysninger om, og jeg er fuldkommen overbevist om, at den høitæredede Finansminister vil give mig Ret, naar jeg siger, at der ikke vil være ringeste Fare ved at give Dplysninger derom. Det er som Tod i Høse, jeg kan næsten give dem selv; jeg kan sige mig selv, at det langt overveiede Beløb er fremkommet ved Omsætningen af disse 4 pCt.'s Obligationer, og her er der ikke aller-ringeste Grund — jeg er overbevist om, at det vil indrømmes mig — til at tilbageholde disse Dplysninger; de kunne saamænd gives uden ringeste Ulempe. Men, som sagt, det er